

A TITOKZATOS MAJOM

Egy vicces atya, akit Kantenich atya „Hókuszpók atyának” keresztelt, igencsak nagy kópé volt. Környezete sosem lehetett tőle biztonságban.

A mikor 1960-ban Akispapként kezébe került rengeteg, állatkertet reklámozó, majmot ábrázoló képeslap, egyszerűen nem bírta magával, valamit kezdenie kellett vele. Hamarosan ki is választotta „áldozatát”.

A szerencsétlen napokig akármerre ment, mindenütt egy Amajmot talált:

az ajtaján,

az étkezőben a tányérja alatt,

a tanulószobában az éppen olvasott könyvben,

a levelei között,

a szalvétájában,

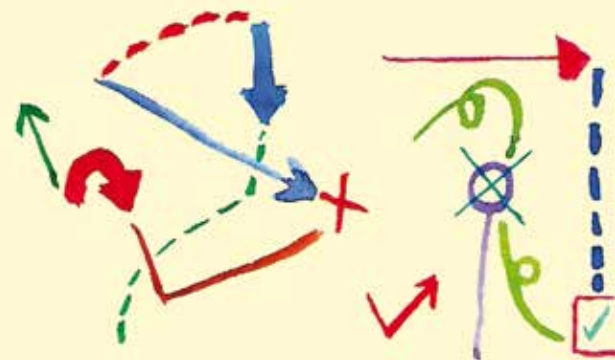

a kabátzsebében...

Már azt hitte, összeesküdtek Mellene. Minél nagyobb dühvel pillantott fel egy-egy majom megtalálásának pillanatában, hogy felfedezze bosszantóját, annál ártatlanabb pillantásokba ütközött.

Végül annyira elkeseredett, hogy pont ezt a „Hókuszpók atyát” kérte meg, segítsen elkapni a tettest. Rengeteg elméletet és haditervet gyártottak, de egyik sem vezetett eredményhez.

A mikor elfogytak az állatkerti képeslapok, „Hókuszpók atya” a világon minden barátjának írt, hogy küldjenek szeretett társának egy képeslapot, természetesen majom legyen rajta. Dél-Amerika különböző országaiból, Izraelből, sőt, Kínából is érkeztek a majmos üdvözetek.

Ekkoriban látogatta meg Kentenich atyát Milwaukee-ban „Hókuszpók atya” egyik ismerőse. Megkérte őt, hogy mesélje el Kentenich atyának az egész történetet. Kentenich atyának nagyon tetszett a majmosdi, s ő is beszerzett egy majmos képeslapot.

És így történt, hogy az áldozat az örület csúcspontjaként – és persze vigaszul is – Milwaukee-ból is kapott egy majmot, „J. K.” aláírással.

Az illusztrációkat készítette Lőw Dorka.